

Semnul legământului

Textul de memorat: „Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat.” (Exodul 31:16)

Duminică, 23 mai – Originile

1. **Geneza 2:2,3;** 2. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
3. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.

Exodul 20:11; Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

2. –

Luni, 24 mai – Sabatul înainte de Sinai

3. **Exodul 16:23-28;** 23. Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Mâine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!”
24. Au lăsat-o până a doua zi dimineața, cum poruncise Moise; și nu s-a împutit și n-a făcut viermi.
25. Moise a zis: „Mâncați-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe câmp.
26. Veți strânge timp de șase zile; dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi.”
27. În ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strângă mană, și n-au găsit.
28. Atunci Domnul a zis lui Moise: „Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele?”
4. **Exodul 16;** 1. Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din Elim; și au ajuns în pustiul Sin, care este între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua după ieșirea lor din țara Egiptului.
2. Și toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit în pustiul acela împotriva lui Moise și Aaron.
3. Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de n-am murit loviți de mâna Domnului în țara Egiptului, când ședeam lângă oalele noastre cu carne, când mâncam pâine de ne săturam? Căci ne-ați adus în pustiul acesta ca să faceți să moară de foame toată mulțimea aceasta.”
4. Domnul a zis lui Moise: „Iată că voi face să vă plouă pâine din ceruri. Poporul va ieși afară și va strânge, cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare și să văd dacă va umbla sau nu după legea Mea.
5. În ziua a șasea, când vor pregăti ce au adus acasă, vor avea de două ori mai mult decât vor strânge în fiecare zi.”
6. Moise și Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: „Astă-seară, veți înțelege că Domnul este Acela care v-a scos din țara Egiptului.
7. Și mâine dimineață, veți vedea slava Domnului; pentru că v-a auzit cârtirile împotriva Domnului; căci ce suntem noi, ca să cârtiți împotriva noastră?”
8. Moise a zis: „Domnul vă va da astă-seară carne de mâncat, și mâine dimineață vă va da pâine să vă săturați, pentru că a auzit Domnul cârtirile pe care le-ați rostit împotriva Lui; căci ce suntem noi? Cârtirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva Domnului.”
9. Moise a zis lui Aaron: „Spune întregii adunări a copiilor lui Israel: „Apropiați-vă înaintea Domnului; căci v-a auzit cârtirile.”

10. Și, pe când vorbea Aaron întregii adunări a lui Israel, s-au uitat înspre pustiu, și iată că slava Domnului s-a arătat în nor.
11. Domnul, vorbind lui Moise, a zis:
12. „Am auzit cântirile copiilor lui Israel. Spune-le: „Între cele două seri aveți să mâncați carne, și dimineața vă veți sătura de pâine; și veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru.”
13. Seara, au venit niște prepelițe și au acoperit tăbăra; și, dimineața, s-a așezat un strat gros de rouă în jurul taberei.
14. Când s-a luat roua aceasta, pe fața pustiului era ceva mărunț ca niște grăunțe, mărunț ca bobیțele de gheață albă pe pământ.
15. Copiii lui Israel s-au uitat la ea și au zis unul către altul: „Ce este aceasta?” Căci nu știau ce este. Moise le-a zis: „Este pâinea pe care v-o dă Domnul ca hrană.
16. Iată ce a poruncit Domnul: „Fiecare din voi să strângă cât îi trebuie pentru hrană, și anume un omer de cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din cortul lui.”
17. Israelii au făcut așa; și au strâns unii mai mult, alții mai puțin.
18. În urmă o măsurau cu omerul, și cine strânsese mai mult, n-avea nimic de prisos, iar cine strânsese mai puțin, nu ducea lipsă deloc. Fiecare strângea tocmai cât îi trebuia pentru hrană.
19. Moise le-a zis: „Nimeni să nu lase ceva din ea până a doua zi dimineață.”
20. N-au ascultat de Moise, și s-au găsit unii care au lăsat ceva din ea până dimineața; dar a făcut viermi și s-a împuțit. Moise s-a mâniat pe oamenii aceia.
21. Astfel, în toate dimineațele, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană; și, când venea căldura soarelui, se topea.
22. În ziua a șasea, au strâns hrană îndoit, și anume doi omeri de fiecare. Toți fruntașii adunării au venit și au spus lui Moise lucrul acesta.
23. Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Mâine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!”
24. Au lăsat-o până a doua zi dimineața, cum poruncise Moise; și nu s-a împuțit și n-a făcut viermi.
25. Moise a zis: „Mâncați-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe câmp.
26. Veți strânge timp de șase zile; dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi.”
27. În ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strângă mană, și n-au găsit.
28. Atunci Domnul a zis lui Moise: „Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele?
29. Vedeți că Domnul v-a dat Sabatul; de aceea vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui, și, în ziua a șaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește.”
30. Și poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.
31. Casa lui Israel a numit hrana aceasta „mană”. Ea semăna cu bobul de coriandru; era albă și avea un gust de turtă cu miere.
32. Moise a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: „Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmașii voștri, ca să vadă și ei pâinea pe care v-am dat-o s-o mâncați în pustiu, după ce v-am scos din țara Egiptului.”
33. Și Moise a zis lui Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană și așază-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmașii voștri.”
34. După porunca dată de Domnul lui Moise, Aaron l-a pus înaintea chivotului mărturiei, ca să fie păstrat.
35. Copiii lui Israel au mâncat mană patruzeci de ani, până la sosirea lor într-o țară locuită; au mâncat mană până la sosirea lor la hotarele țării Canaanului.
36. Omerul este a zecea parte dintr-o efă.

Marti, 25 mai – Semnul legământului

5. **Geneza 2:3;** Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.

Evrei 4:1-4; 1. Să luăm, dar, bine seama, că atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.

2. Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.
3. Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în „odihna” despre care a vorbit El când a zis: „Am jurat în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!” Măcar că lucrările Lui fuseseră isprăvite încă de la întemeierea lumii.
4. Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.”

Miercuri, 26 mai – Un semn al sfințirii

6. –

Joi, 27 mai „Adu-ți aminte de ziua de odihnă”